

Després tens ganes de que avanci més ràpid per veure que se'n surt i que la vida a part de cruel pot tenir un as a la màniga i tornar-nos una mica del que ens ha manllevat.
Molt recomanable pels pessimistes del món.

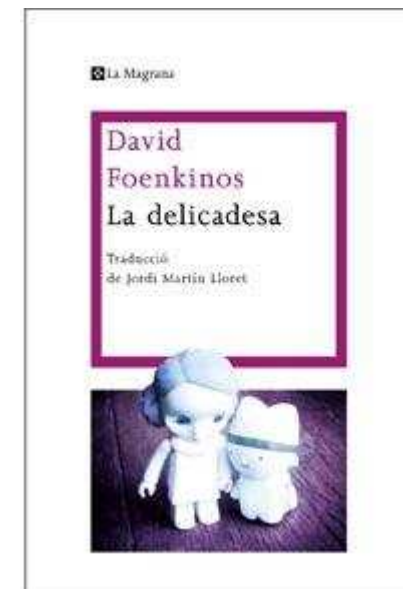
SÁNCHEZ, Núria. *La Finestra digital*. 3 de juliol de 2012. <<http://www.lafinestradiigital.com/2012/07/03/la-delicadesa-de-david-foenkinos>>

Del mateix autor a la biblioteca :

- *En caso de felicidad*. Madrid : Kailas, cop. 2007 **NC(FOE)EN**
- *La Delicadeza* [Enregistrament vídeo]. Barcelona : A contracorriente, cop. 2012 **DVD DEL**

Club de lectura

La delicadesa de David Foenkinos

Club de Lectura B
dimarts 29 d'abril
Club de lectura A
Dimecres 30 d'abril

2/4 de 7 de la tarda.

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

David Foenkinos

David Foenkinos va néixer a París el 1974. Va estudiar lletres a la Sorbona i es va formar com a músic de jazz. És autor de diverses novel·les, entre les quals destaquen *El potencial eròtic de mi muller* (2004), *Premi Roger-Nimier* el 2004, *En caso de felicidad* (2007) i *Nos séparations* (2008). També ha coescrit el guió d'una pel·lícula amb Jacques Doillon i ha adaptat per al teatre *Messie* de Martin Sherman. Existeix una adaptació cinematogràfica del llibre, dirigida per ell mateix i pel seu germà, Stéphane Foenkinos, i protagonitzada per Audrey Tatou.

La delicadesa

En l'escena inicial de "La delicadesa" un desconegut agafa el seu coratge amb totes dues mans (i en aquest moment fins i tot li agradaria tenir-ne quatre) i aborda la Nathalie enmig del carrer. Al cap de trenta segons aconseguix fer-la somriure. Ell es diu François i es casarà amb ella. Un començament absolutament clàssic, diríeu, d'aquells que sovint marquen l'inici de les coses que després no ho són tant.

La història de la Nathalie, tanmateix, no és la història d'una felicitat. Si bé, ben mirat, tampoc no és una història trista. Al contrari. Hi passa alguna cosa terrible, sí, i moltes d'algres i sorprenents. Perquè hi ha homes que són un pou de sorpreses (d'aquests, n'hi ha que fins i tot són suecs). I s'esdevenen coses subtils i delicades, també. La delicadesa és molt important per a la Nathalie. Plena de causalitats, petits plaers i detalls insòlits o precisions tècniques sobre les al·lèrgies al peix, La delicadesa està amarada de tendresa i el sentit de l'humor llunàtic i eteri característics de David Foenkinos, un dels escriptors més brillants i reconeguts de la nova generació a França.

Una novel·la que segueix el ritme de la història, és un reflex de la vida de la Nathalie, una supervivent de la vida que és recompensada amb una segona oportunitat.

Els capítols no són gens clàssics, no comencen a principi de pàgina i n'hi ha que només consten de unes breus línies, però per això és tan brillant. 117 apartats sobre la vida i l'evolució d'aquesta conviven amb reflexions i cites d'altres obres i autors. Una novel·la que deixa la porta oberta al "i si...".

Una història tendre, delicada, sensible i colpidora on la vida de molts personatges es veu influïda per una desgràcia. El principi de la novel·la és molt ràpid, amb moltes ruptures de tempo i una velocitat vertiginosa, de la mateixa manera que a la vida quan tot és bo i bonic el temps passa a més revolucions, però a partir de la desgràcia d'en François, el temps a la vida de la Nathalie comença a allargar-se com un xiclet, el temps no passa fins que ella està preparada per continuar.

No és gens difícil identificar-se amb la Nathalie, és una narradora planera i amb una perspectiva de la vida molt clara, ella no és cap estereotip ni espera trobar-ne cap. Ens mostra la cara més amable de la seva vida amb el François i després de la desgràcia ens mostra el seu cor ensangonat i trencat, la seva manca de ganes de viure i les opinions que li genera la humanitat. Gràcies a ella descobrim que davant d'una tragèdia hi ha tantes actituds com persones, i que no per això cap està desencaminada.

Per sort la vida de la Nathalie s'anirà refent de mica en mica gràcies a la feina i a la seva fèrria determinació d'amagar-se de la vida que simplement deixa anar passant. Però afortunadament la vida li depara una alegria, una persona que serà la foscor més lluminosa de la seva vida, en Markus. Un suec pallasso que li ensenyarà el camí per tornar a sentir i a viure.

Una novel·la que es llegeix en una estona, enganxa molt i esperes amb ànsia passar la plana per acompanyar la Nathalie. El principi és com un somni, un conte de fades amb un gir tràgic, encara que previsible, i que és massa bonic per ser real.